

Helyes és helytelen valóságok

Világunk fel van osztva régiókra, például nyelvek és nemzetek szerint. Ezek fejlett helyes és fejletlen helytelen valóságokból állnak.

Hogyan lesznek helyes vagy helytelen valóságok? Itt az ok és okozat kapcsolata aláhúzandó. Ha például a gazdaság fejlett, a belső és külkereskedelem is fejletté válik. Ha kutatásokból és innovációkból sok van ez egy fejlettebb társadalomhoz vezetnek. Ahol a pénz a fő szempont, a nem állami, hanem magán kereskedelem van támogatva, ott a kapitalizmus uralkodik. Ha diktátori vezetés van egy államban, a népakarat nem érvényesül annyira mint egy demokratikus országban. Tehát a helyes valóságok ott vannak, ahol demokrácia uralkodik, a pénzt helyesen használják fel, a gazdaság fejlett, a politika a békét támogatja, a tudományok, kutatás és innovációk anyagilag magas szinten támogatottak, számos egyházi, állami iskola és egyetem alakul, hogy kitanítsák a jövő nemzedékét, szociális társadalmi segélyháló ki van épülve, a katonaság és politikum a békét szolgálja. Tehát a helyes valóságok azok, ahol a normális tudat vezet (lásd írásom a normális tudatról).

A valóság, amelyben élünk, nem csupán gazdasági és politikai tényezők mentén formálódik, hanem mentális, spirituális és érzelmi alapokon is. Egy társadalom valósága akkor válik igazán helyessé, ha az egyén szintjén is kialakul az önreflexió, a másik iránti tisztelet, és a jövőbe vetett felelős hit.

A helytelen valóság nem csupán szegénységet, háborút vagy elnyomást jelent, hanem azt is, amikor az emberi kapcsolatokban a versenyzés uralja az együttműködést. Ahol a média manipulálja a társadalmi gondolkodást, ott a tudat formálása külső irányítás alá kerül, és eltávolodik a „normális tudat” belső irányelvétől.

Ha a technológia fejlődik, de nem párosul erkölcsi előrelépéssel, akkor a fejlődés könnyen deformálódhat. Egy fejlett technológia csak akkor segít egy társadalmat, ha az etikai elvek vezérlik használatát.

A helyes valóságban az oktatás nem csak a munkára nevel, hanem életre tanít. Az iskolák és egyetemek nem csupán tudást adnak át, hanem kritikus gondolkodásra, érzékenységre, és közösségi felelősségre nevelnek.

A helyes valóságban az emberek nem egymás ellen, hanem egymásért dolgoznak. A szolidaritás nem csak válság idején jelenik meg, hanem állandó alapérték. A társadalmi igazságosság nem pusztán jelszó, hanem működő rendszer, amelyben mindenki hozzáfér az alapvető szolgáltatásokhoz: egészségügyhöz, oktatáshoz, lakhatáshoz és kultúrához.